

Achterstandsleerlingen door coronatijd heen gelooft

Trix Groenewold verbijt nog steeds frustratie

Ze hadden een prachtig plan, waarbij we alle kinderen goed konden bedienen. „Maar helaas, van hogerhand is daar een streep door gezet.”

Trix Groenewold van obs De Windroos zit nog steeds haar frustratie te verbijten. „We hadden als schoolteam de afgelopen weken een heel plan uitgedokterd, waarbij we alle leerlingen goed konden bedienen. Ze zouden elke dag een dagdeel komen. Maar nee, dat mag dus niet van het ministerie, scholen moeten met hele dagen werken. Voor onze leerlingen is dat helemaal niet gunstig! Dan moeten ze hele dagen op school taal en rekenen doen - dat gaat botsen in die koppies - en daarna de hele dag thuis werken, waar hun ouders ze vaak niet goed kunnen helpen.”

Toegewijd

De Windroos in de Zaanamse flatwijk Peldersveld is een echte achterstandsschool, met een toegewijd docententeam. „Het kostte tijdens de sluiting lang voor alle kinderen thuis een geschikt device hadden. De eerste weken deed ik dus alles op papier. Dat betekende veel nakijkwerk, en je wilt ook

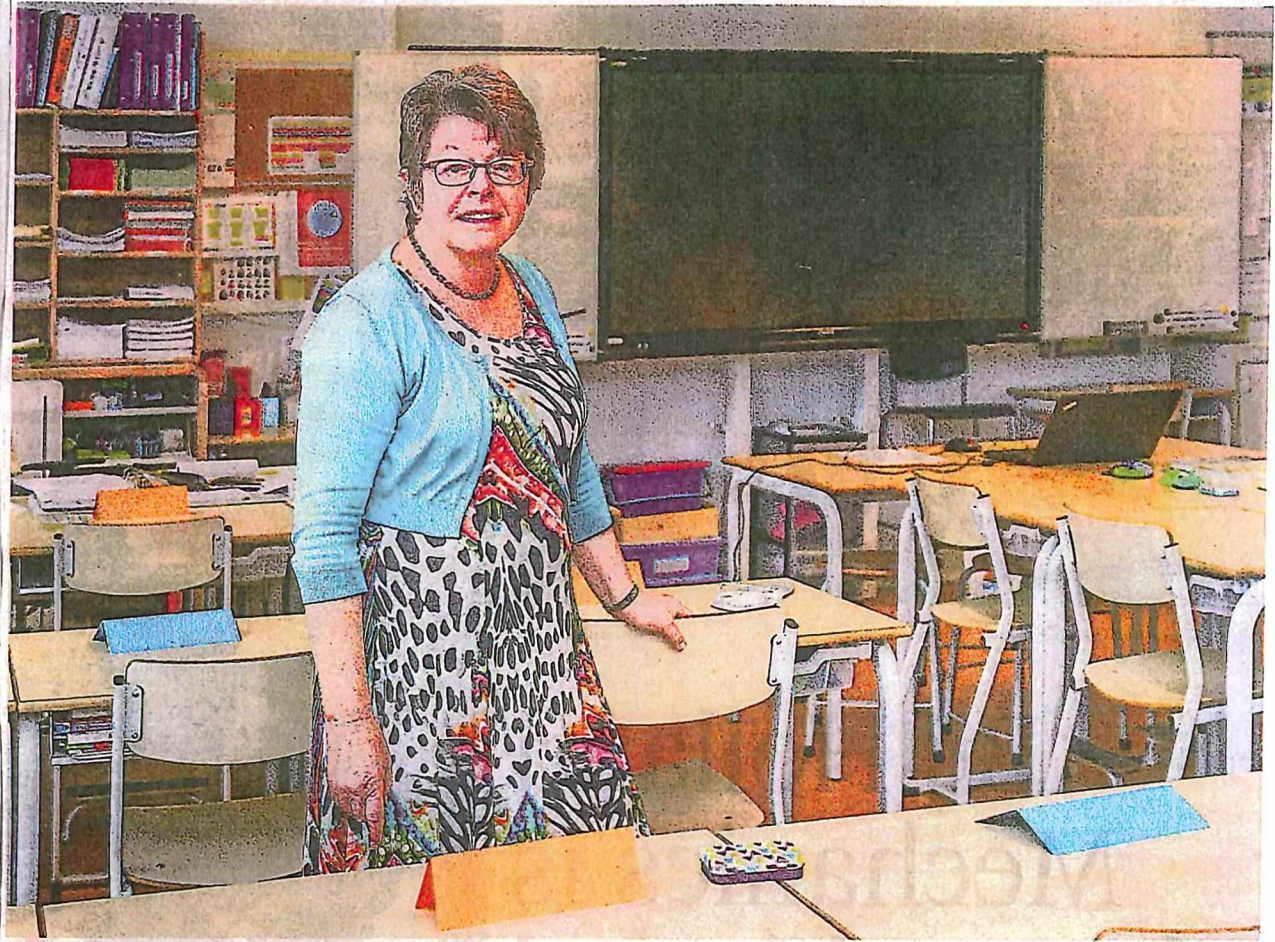
• We kunnen moeilijk alle kinderen een jaar laten overdoen •

ieder kind feedback geven.”

Ook nu, tijdens de meivakantie, is ze druk bezig. „De kinderen hebben niet allemaal alle opdrachten gemaakt. De ouders zijn van goede wil, en de kinderen ook best wel, maar de structuur ontbreekt. Dus ik heb ze gezegd: als je nog tijd hebt in de vakantie.... Ik kijk elke dag of er iets binnenkomt.”

Pyjama

Ze is blij om de kinderen weer te gaan zien. „Ondanks als onze inspanningen lukt het op afstand niet om alle leerlingen goed genoeg te bereiken. Als ik de kinderen 's ochtends videobelde, zag ik centje in z'n pyjama zitten, een ander zat aan z'n brood, centje lag in zijn bed met zijn dekbed te frommelen. Zulke kinderen zijn er

Trix Groenewold: „Natuurlijk zal ik lichamenlijk contact vermijden, maar je kunt een kind dat op je afkomt moeilijk wegduwen.”

FOTO PASCAL FLEMMING

niet echt bij.”

De komende tijd tot de zomervakantie gaat ze er hard aan trekken. „We kunnen moeilijk alle kinderen

een jaar laten overdoen, dus we moeten zorgen dat ze de cruciale vaardigheden hebben om aan het nieuwe lesjaar te beginnen.”

Anderhalve meter? Daar wijdt ze niet veel gedachten aan. „Dat is een utopie. Natuurlijk zal ik lichamenlijk contact vermijden, maar je

kunt een kind dat op je afkomt moeilijk wegduwen. Of een kind met een probleem op anderhalve meter afstand helpen.” Niets aan te

doen, denkt ze. „Thuis alle kleding meteen in de wasmachine.”

Willemien Schenkeveld